

Álompart szárítkozó kormoránokkal

Álompartról álmodik négy Tisza-tavi település. Poroszlón a kikötő és a szabad strand mellett természetház is várja majd a turistákat. Az igazi különlegesség mégis a tó közepén rejtőzik: vadregényes vízi világ szitáló barnahéjakkal, szárítkozó kormoránokkal.

PALÁGYI EDIT

Minden rosszban van valami jó – mondogatják ma már a poroszlóiak azokról a napokról, amikor a tiszai ciánkatasztrófa híre bejárta a sajtót. Az eset ugyanis – mint kiderült – hírét vitte a Tisza-tónak, melyet elkerült a mérgezés. Tavaly szinte megrohamszították a vendégek a szabad strandot, és idén még jobb szezont várnak.

– Majd' fél évig ki sem nyitottunk a cián-szennyezés után – emlékszik vissza Gacsal József, aki most már derülátóan tesz-vesz horgászboltjában. „Másodállásban” ő a helyi Ezüstponty Horgászegyesület elnöke, így tudja, hogy a horgászok nem maradtak hűtlenek a tóhoz: ezerszáz tagjukból idén már nyolcszázán váltották ki az engedélyt. Nem véletlen a pecások lelkesedése, hiszen ez a csendes, holtágakkal, morotvákkal tarkított, zezzugos rész remek búvóhelyet kínál a halaknak. Gacsal József szívesen megmutatja a vevőinek, hol érdemes kiülni hallesre. Az óriási, színes térképet maga festette a boltja falára: kétheti munkájába került, de megérte.

Néhány házzal arrébb, a Nyárfa kempingben olyan vendégre akadok, aki megerősíti a helybeliek szavait. Schubert János ráérősen üldögél a teraszon, s két horgászás között mobiltelefonról intézi üzleti ügyeit. A pesti vállalkozó majd' harminc évig balatoni pontyhorgásznak vallotta magát, később aztán átpártolt a Tisza-tóhoz. – Izgalmas vadvíz, olyan, mint amilyen valamikor a Balaton volt – magyarázza a férfi, aki szerint itt nemcsak kárász, keszeg és süllő, de kis szerencsével harcsa is horogra akadhat. Csak a túlzottan elszaporodó vízi növényekre – a sulyomra meg a rucaörömré – haragszik a horgász, aki szerint ezek a tó halálát is okozhatják.

A házigazdák szerencsére nem osztóznak e gyászos gondolatokban, szorgosan csinosítják a kempinget, estére ugyanis gyerekportot várnak. A Nyárfát öt éve nyitották meg a családok vállalkozásában. Fiaik – Péter és Csaba – a szezonban laknak itt, nyugodtan, ahol tavaly már ezren fürdöztek egy-egy napon. A korábbi Görbe csárda he-

KONCZ JÁNOS FELVÉTELE

Poroszlón a természeti szépségek iránt fogékony vendégek sem csalódnak

Egerből. Nyugodtabb, csendesebb itt, és a kempinget sem hagyhatják őrízetlenül. Nyolc év alatt a maguk erejéből, a két kezük munkájával építették az egészet – mutatnak körbe. A családfő maga ácsolta a faházakat, most pedig apartmanokat épít: hat szobát kiegészítettek el zuhanyozóval, konyhával. Már állnak a falak, a jövő szezonra talán már itt is fogadhatják a vendégeket.

A „Zimmer frei” feliratú táblát számos házra kiszögezték Poroszlón, ahol legalább harminc család foglalkozik szállásadással. Az istállóból, melléképületből kialakított „hálókamrákat” azonban ma már nem is olyan könnyű kiadni. Egyre igényesebbek nemcsak a külföldi, de a hazai turisták is. – Ahova én magam nem költöznek be, oda nem hívhatok vendéget sem – summázza a polgármester, Bornemisza János. A háromezres lélekszámú község népessége megduplázódik a nyári hónapokban, lassan mégis megválogathatják a turisták, hol töltik az éjszakát. A helybeliek szerint nem tartható sokáig, hogy a balatonhoz hasonló „csillagászati” árak balkáni igénytelenséggel párosuljanak. Egyre több vállalkozó lát fantáziát a Tisza-tóban, s fekteti be pénzét a nem túl távoli megtérülés reményében. Az önkormányzat sem maga üzemelteti már a szabad strandot és a kempinget, hanem tíz évre bérbé adta a területet. A vállalkozó, Görbe Károly büszkén mutatja a partszakaszt, melynek rendbehozására nyolcvanmillió forintot költött. Harmincezer köbméter földet mozgattak meg, fél kilométer hosszan aszfaltozták a gáton futó poros utat. Itt nyitották meg a Tisza-tó első és egyetlen engedélyezett kikötőjét. Most játszóteret építenek a szabad strandon, ahol tavaly már ezren fürdöztek egy-egy napon. A korábbi Görbe csárda he-

lyén húszszobás panziót épít a vállalkozó, aki tősgyökeres helybelihez illő szívóssággal látott munkához.

A hangos turizmus helyett az ökoturizmus térhódításában bíznak a poroszlóiak. Ide a természet csodái iránt fogékony vendégeket csalogatja a madárrezervátum s a közeljövőben felépülő ököcentrum. Ez utóbbit, az úgynevezett természetházat a Gazdasági Minisztérium építteti fel mintegy félmilliárd forintból. A parton az ország egyedülálló élmenyparkját alakítják ki, ahol egész napos programot találhatnak a családok. Kéznýtásnyi közelségből szemlélhetik a látogatók a tó madarainak, vízi emlőseinek és halfajainak életét, s háromdimenziós mozbán egészíthetik ki természettudományos ismereteiket. Az ökoparkot – mely meghosszabbítja a jelenleg két hónapos Tisza-tavi szezont – a tervek szerint jövő augusztusban adják át.

– Mindenünk, amink van, ez a tó – erősíti meg Bornemisza János is, aki igazi tiszai embernek vallja magát. Amint letudja a hivatali kötelességeit, ha csak teheti, csónakba ül, és beleveti magát a Tisza romantikus vízi világába. Ismeri az utat az eldugott szigetekhez, tudja, hol emelkednek ki a vízből vesé-lyes farönkök, s hol szárítkoznak vadászat után a jóllakott kárókatonák. Messziről megkülönbözteti a sűrűre gémet a fehértől, s miközben megcsodálja a szitáló barnahéjákat, gyakorlott mozdulattal tisztítja meg a hajócsavart a mázsányi rátekeredett hínártól.

A polgármester valamikor vadászpilótának készült, s ha erőt vesz rajta a szabadság utáni vágy, felbőgöti a csónakmotort. A vízzel borított ártéri erdők melyén aztán elcsendesül az ember, s csak hallgatja a madarakat. A szárnyasok olyan éktelen lármát csapnak, mintha tudnák: ez a kis világ háborítatlanul az övék.